

Autoreferat

1. **Imię i nazwisko:** Edyta Jabłonka

2. **Posiadane dyplomy i stopnie naukowe**

W 2004 roku uzyskałam stopień doktora nauk humanistycznych na Uniwersytecie Marii Curie – Skłodowskiej na podstawie rozprawy „Sistema temporal do verbo português: estudo morfosintático e textual” (*System czasów w języku portugalskim: studium morfo-syntaktyczne i tekstowe*), napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Barbary Hlibowickiej – Węglarz i obronionej na Wydziale Humanistycznym; stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Humanistycznego z dnia 24 marca 2004 roku. Przed obroną doktoratu do kolejnych etapów w mojej pracy naukowo – dydaktycznej zaliczają się:

- uzyskanie tytułu magistra filologii romańskiej (obrona pracy dyplomowej 30.06.1995).
- 1990 – 1995 – studia magisterskie na kierunku filologia romańska.
- dyplom ukończenia semestralnego Curso Superior de Estudos Portugueses (Wyższy Kurs Studiów Portugalskich), Uniwersytet Lizboński, 1994, który uzyskałam jako stypendystka programu TEMPUS JEP International.
- dyplom ukończenia Curso de Verão (Kurs Letni) na Uniwersytecie Lizbońskim, który uzyskałam jako stypendystka programu TEMPUS JEP International, 1995.
- dyplom Université de Nancy, poświadczający ukończenie miesięcznego kursu języka francuskiego na poziomie zaawansowanym, 1993.

3. **Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych / artystycznych.**

Po uzyskaniu tytułu magistra, w roku akademickim 1995/96 zostałam zatrudniona na umowę-zlecenie jako lektor języka portugalskiego w Zakładzie Filologii Romańskiej UMCS. Następnie byłam zatrudniona od 1996 roku jako asystent w Zakładzie Filologii Romańskiej, następnie w Zakładzie Języka i Kultury Portugalskiej UMCS (obecnie Zakład Studiów Portugalistycznych, Instytut Filologii Romańskiej). Po uzyskaniu stopnia doktora, rozpoczęłam pracę jako adiunkt w Zakładzie Studiów Portugalistycznych (Instytut Filologii

Romańskiej UMCS), od 2004 roku do chwili obecnej. Wtedy też rozpoczęłam pracę jako adiunkt w Katedrze Filologii Iberyjskiej Wyższej Szkoły Społeczno – Przyrodniczej im. Wincentego Pola w Lublinie. W latach 2005 - 2014 byłam zatrudniona tam na drugim miejscu pracy i na umowę o dzieło. W latach 2012 – 2014 pełniłam funkcję kierownika Katedry Filologii Iberyjskiej Wyższej Szkoły Społeczno – Przyrodniczej im. Wincentego Pola w Lublinie.

Jako pracownik Instytutu Filologii Romańskiej zostałam także zatrudniona na stanowisku lektora języka polskiego w Instytucie Języków Słowiańskich na Wydziale Humanistycznym na Uniwersytecie w Grenadzie w Hiszpanii, w semestrze zimowym 2006/07 roku.

4. **Osiągnięcie naukowe wskazane we wniosku jako podstawa wszczęcia postępowania habilitacyjnego** (art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach w zakresie sztuki, Dz. 4. nr 65, poz. 595 ze zm.) **wraz z omówieniem wyników pracy.**

a) tytuł osiągnięcia

Introdução das unidades lexicais estrangeiras no português atual (estudo baseado em blogues femininos portugueses e brasileiros).

Zapóżyczenia we współczesnym języku portugalskim (studium oparte na kobiecych blogach portugalskich i brazylijskich).

b) autor / autorzy, tytuł / tytuły publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa

Edyta Jabłonka, *Introdução das unidades lexicais estrangeiras no português atual (estudo baseado em blogues femininos portugueses e brasileiros)*, 2016, Wydawnictwo UMCS, Lublin.

Zapóżyczenia we współczesnym języku portugalskim (studium oparte na kobiecych blogach portugalskich i brazylijskich), 2016, Wydawnictwo UMCS, Lublin.

c) omówienie celu naukowego pracy i osiągniętych wyników

Przedstawiając powyższą pracę jako szczególne osiągnięcie naukowe, chciałabym podkreślić fakt, że sytuuje się ona w obrębie moich dotychczasowych badań i zainteresowań naukowych. Wiele moich wcześniejszych prac nawiązuje do tematu w/w monografii, można

więc stwierdzić, że przygotowało to mnie do jej zredagowania. Zainteresowanie językiem i kulturą portugalską już od czasów studiów na filologii romańskiej UMCS wpłynęło na wybór języka portugalskiego jako celu badań, co zaowocowało przygotowaniem rozprawy doktorskiej zatytułowanej „Sistema temporal do verbo português: estudo morfossintático e textual” (*System czasów w języku portugalskim: studium morfo-syntaktyczne i tekstowe*), napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Barbary Hlibowickiej – Węglarz. Istotnym osiągnięciem przedstawionym do oceny jest z kolei monografia zatytułowana „Introdução das unidades lexicais estrangeiras no português atual (estudo baseado em blogues femininos portugueses e brasileiros)” – „Zapożyczenia we współczesnym języku portugalskim (studium oparte na kobiecych blogach portugalskich i brazylijskich)”, 450 s., która przedstawia najnowsze tendencje w integracji zapożyczeń we współczesnym języku portugalskim.

Przedstawiona do oceny praca składa się z pięciu rozdziałów. We wstępie przedstawiono główne założenia oraz metodologię badań, a także opisano zwięźle komunikację internetową oraz przedstawiono charakterystykę blogu jako nowego gatunku. Rozdział „Lexicologia como ramo de linguística e o seu papel nos estudos da língua” („Leksykologia jako dział językoznawstwa i jej rola w badaniu języka”) porusza kwestie związane z leksykologią jako dyscypliną badającą leksykę oraz z neologizmami w języku portugalskim. Trzeci rozdział, zatytułowany „Empréstimos e estrangeirismos nas línguas vernáculas” („Zapożyczenia w językach wehikularnych”), przedstawia teorie dotyczące zapożyczeń w języku portugalskim i omawia zagadnienia związane z procesami wprowadzania słów obcego pochodzenia do języka portugalskiego. Rozdział czwarty („Breve história do léxico português” – „Zarys historii leksyki portugalskiej”), o charakterze diachronicznym, ma na celu przypomnienie, jak przebiegała ewolucja leksyki portugalskiej i jakie języki obce (m. in. języki germańskie, j. arabski, j. hiszpański, j. włoski, j. francuski i j. angielski) wpłynęły na jej obecny stan. Wspomniano też o ekspansji portugalskiej i o wpływie języków azjatyckich oraz języków indiańskich na leksykę portugalską. Podkreślono w nim również istotną w chwili obecnej rolę języka angielskiego oraz omówiono politykę językową Portugalii i Brazylii. Najobszerniejszy jest rozdział piąty, o charakterze analitycznym, w którym dokonano klasyfikacji zapożyczeń, na które składają się jednostki leksykalne wyodrębnione z blogów napisanych w języku portugalskim.

Podstawą badań jest korpus złożony z fragmentów kobiecych blogów portugalskich i brazylijskich wybranych przez autorkę. Ogółem, do celów badawczych wybrano 80 blogów – 40 blogów portugalskich i 40 brazylijskich, wyselekcjonowanych na podstawie rankingów

popularności wśród czytelników. Wyodrębniono na jego podstawie 560 jednostek leksykalnych. O wyborze tym zdecydowało to, że wśród prac poświęconych tej tematyce zazwyczaj badane są zapożyczenia w prasie, bądź w językach specjalistycznych, natomiast nie ma w tym zakresie prac dotyczących języka blogów, który jest zbliżony z językiem mówionym i odzwierciedla aktualny stan języka. W monografii uwzględniono aspekty ilościowe i jakościowe umieszczonych w korpusie jednostek leksykalnych. Zapożyczenia sklasyfikowano wg rozmaitych kryteriów, m. in. wg części mowy, częstotliwości ich występowania lub wg kryteriów słownikowych. Zauważa się dość istotne różnice pomiędzy wersją portugalską a brazylijską, dzięki porównaniu fragmentów blogów. Należy podkreślić, że blogi internetowe w ostatnich latach rozwijają się szczególnie intensywnie; początkowo pomijane w badaniach dotyczących Internetu, zyskały w ostatnich latach niezwykłą popularność i dla milionów osób stały się punktem odniesienia, jeśli chodzi o różnego rodzaju porady i wskazówki. Jak wspomniano powyżej, na podstawie rankingów odwiedzin, wybrano osiemdziesiąt najbardziej popularnych blogów, bijących rekordy popularności wśród czytelników. Uwzględniono przykłady jednostek leksykalnych w oryginalnej formie, nie brano natomiast pod uwagę form zmodyfikowanych, dostosowanych do zasad ortograficznych i morfo-syntaktycznych języka portugalskiego, nie występują też w niniejszej pracy kalki językowe, zauważamy jednak, że często obok formy oryginalnej użytej w blogu funkcjonują też formy, które już uległy transformacji i są umieszczone w słownikach w zaadoptowanej wersji. Porównując dane jednostki, zauważamy koegzystencję wielu form, a także znaczące rozbieżności pomiędzy słownikami.

Wybrane jednostki leksykalne poddano klasyfikacji i podzielono na poszczególne grupy uwzględniając też kryteria leksykograficzne, których podstawą jest osiem słowników języka portugalskiego – cztery słowniki w wersji europejskiej (*Słownik Porto Editora*, *Słownik Priberam*, *Słownik Portugalskiej Akademii Nauk*, internetowy słownik *Léxico.pt*) oraz cztery brazylijskie (*Dicionário de Português Moderno Michaelis*, *Dicio-Dicionário online*, *Dicionário Aurélio*, *Aulete*). W klasyfikacji znajdują się jednostki leksykalne niewystępujące w słownikach, jednostki, które znajdują się we wszystkich skonsultowanych słownikach, a także zestawienie 122 jednostek, których weryfikacja wykazała duże rozbieżności pomiędzy słownikami portugalskimi a brazylijskimi, nawet w przypadku słów już zintegrowanych z językiem portugalskim. Zaobserwowano także, że o ile słowniki odmiany europejskiej chętnie wprowadzają do swoich zasobów słowa obcego pochodzenia, o tyle słowniki brazylijskie unikają tego typu praktyk, pomimo ogólnych opinii, że obecność

wyrazów obcego pochodzenia jest w Brazylii bardzo rozpowszechniona, co zauważa się chociażby na przykładzie codziennej prasy czy też w przestrzeni publicznej (użycie zapożyczeń w tytułach prasowych, nazwy sklepów lub zakładów usługowych w języku obcym traktowane jako atrakcyjniejsze i przyciągające uwagę klientów).

Monografia uwzględnia również aspekty dotychczas nie poruszane w badaniach autorów portugalskich i brazylijskich dotyczących tematyki zapożyczeń, co potwierdza nowatorski charakter pracy. Dotyczy to wtrąceń stylistycznych, wykrzyknień oraz przekleństw, a także analizy błędów ortograficznych i gramatycznych. Zjawiskom tym poświęcono podrozdziały 5.5 i 5.6, w których przedstawiono przykłady użycia wtrąceń w języku angielskim, które mają na celu uzyskanie większej ekspresji, a także omówiono funkcje przekleństw i wykrzyknień, wymieniając przykłady wyselekcjonowane z blogów.

Główne powody wprowadzania jednostek leksykalnych obcego pochodzenia to przede wszystkim potrzeba nominacji nowych desygnatów oraz zmiany, jakie zachodzą we współczesnym społeczeństwie, zwłaszcza te związane z nowymi technologiami, zmiany realiów kulturowo-społecznych. Możemy też przypuszczać, że część zapożyczeń pojawia się w blogach z powodów snobistycznych, są one wynikiem mody obowiązującej wśród blogerek. Część z nich dzięki blogom stało się znanymi postaciami, mającymi wpływ na opinię publiczną, co przekłada się również na kwestie ekonomiczne. Uwagę zwraca jednak, że w blogach zarówno portugalskich, jak i brazylijskich, dążenie do większej ekspresji językowej realizowane jest właśnie za pomocą zapożyczeń. Oczywiście nie jest to jedyny sposób, jednak ze względu na ściśle określoną tematykę pracy, są to zagadnienia wymagające odrębnych badań.

Innym ważnym czynnikiem uzasadniającym obecność wyrazów obcych w blogach może być ekonomiczność, zastępowanie złożonych wyrażeń jednym wyrazem, co również jest ważne dla autorek blogów. Użycie obcego wyrazu ma zwrócić uwagę czytelnika, przekonać go o nowoczesności blogu, znajomości języków specjalistycznych. Warto podkreślić, iż pomimo tego, że blogi dotyczą głównie tematów związanych z modą i urodą, znajdujemy w nich wiele przykładów z dziedzin takich, jak technika, informatyka, sport, sztuka kulinarna, zdrowie czy problemy społeczne, co wskazuje na szerokie zainteresowania ich autorek.

Bez wątplenia, analiza zapożyczeń w blogach potwierdza hegemonię języka angielskiego, jeśli chodzi o ilość zapożyczeń i jest to przewaga wręcz miazdząca. Drugim językiem istotnym ze względu na ilość zapożyczeń, jest wciąż język francuski, zwłaszcza

w dziedzinach mody i urody. Na trzecim miejscu znalazł się język włoski, obecny głównie w słownictwie z dziedziny kulinarnej.

Chciałabym podkreślić, że jako pierwsza podjęłam się próby przedstawienia zapożyczeń w języku portugalskim na podstawie blogów. Praca ma charakter wieloaspektowy, a zapożyczenia traktowane są jako element wzbogacający języki ojczyste, bardziej jako „increment words” lub „gain words”, czyli „słowa zyskane”, wzbogacające zasoby leksykalne języka portugalskiego, jak zaproponowałam w monografii, gdyż starałam się ukazać postawę umiarkowaną wobec zapożyczeń, często budzących sporne kwestie w społeczeństwie i dyskusje nie tylko między językoznawcami, a nawet stających się wręcz problemem politycznym, jak np. miało to miejsce w Brazylii (projekt ustawy zakazującej użycia wyrazów obcego pochodzenia, inspirowanej „ustawą Toubon” o ochronie języka francuskiego). Umiarkowaną propozycją jest traktowanie tego zjawiska raczej jako procesu ewolucji jednostek leksykalnych ulegających procesom adaptacji i integracji w języku oraz jako wnoszącego nowe wartości i nowe pojęcia, czyli jako wprowadzanie elementów wzbogacających zasoby leksykalne, a nie zagrażających integralności języka.

d) Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo – badawczych

Poza rozprawą habilitacyjną, na mój pozostały dorobek naukowy składają się także monografia, współredakcja monografii (obecnie w druku), artykuły w czasopismach i monografiach krajowych oraz zagranicznych, a także udział w wielu konferencjach krajowych i zagranicznych.

Zanim uzyskałam stopień doktora, opublikowałam 6 artykułów. Po obronie doktoratu opublikowałam monografię przygotowaną na podstawie rozprawy doktorskiej oraz jestem też autorką 26 publikacji, wśród których znajdują się artykuły naukowe oraz działy słownika tematycznego. Poza tym, w chwili obecnej, moje cztery publikacje uzyskały akceptację i pozytywne recenzje. Trzy z nich ukażą się za granicą, a jeden w Polsce. Dotyczy to następujących artykułów: „Algumas inadequações no uso dos estrangeirismos: exemplos dos blogues femininos portugueses e brasileiros” („Nieadekwatne użycia zapożyczeń: przykłady z kobiecych blogów portugalskich i brazylijskich”), in: Hlibowicka – Węglarz, B., Jabłonka, E., Wiśniewska, J., (red.), “Língua Portuguesa: Unidade na Diversidade”, Lublin 2016, Wydawnictwo UMCS, a także “Integração dos itens lexicais estrangeiros no português: uma visão geral” (“Integracja jednostek leksykalnych obcego pochodzenia w języku portugalskim:

zarys ogólny”), Uniwersytet w Santiago de Compostela, Hiszpania; “Ensino de português na Universidade Maria Curie – Skłodowska em Lublin” (“Studia portugalistyczne na Uniwersytecie Marii Curie – Skłodowskiej”), Universidade de Lisboa, Portugalia; “*Panna cotta* ou *panacotta* – eis a questão: estrangeirismos no vocabulário culinário” (“*Panna cotta* czy *panacotta* – oto jest pytanie: zapożyczenia w języku kulinarnym”), Uniwersytet w Salamance, Hiszpania.

Dwadzieścia prac naukowych zostało opublikowanych w kraju (monografie, artykuły oraz słowniki), czternaście ukazało się za granicą; jeden artykuł został napisany w języku angielskim, cztery w języku polskim, a wszystkie pozostałe w języku portugalskim. Znajdują się wśród nich rozdziały w monografiach tematycznych lub monografiach opublikowanych po konferencjach, a także działy słownika tematycznego. Chciałabym zwłaszcza podkreślić publikacje w czasopismach z listy ERIH, publikacje w czasopismach z listy B MNiSW oraz publikacje zagraniczne – w Brazylii, Makao (Chiny), Portugalii, Bułgarii i Czechach. Czasopismo “Acta Semiótica et Linguistica”, w którym ukazał się mój artykuł, znajduje się w ASL – MLA *Modern Language Database* (*Modern Language Association Internacional Bibliography*, indeks w ICDS 4,5). Ośrodki akademickie krajowe, w których opublikowałam artykuły, to Uniwersytet Marii Curie – Skłodowskiej, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Jagielloński oraz Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Lista, w której wyszczególniłam wszystkie publikacje (łącznie 34 i 4 zaakceptowane), znajduje się w załączniku do niniejszego referatu.

Tematyka artykułów opublikowanych i oczekujących na publikację jest zgodna z moimi zainteresowaniami naukowymi, z tematyką poruszaną w rozprawie doktorskiej i w monografii habilitacyjnej, jednak niektóre z nich związane są też z moimi zainteresowaniami dydaktyką języka portugalskiego oraz kulturą Portugalii, stąd np. artykuł w języku angielskim poświęcony alkoholom w języku i kulturze Portugalii, czy też referat dotyczący językowego obrazu innego / obcego w języku portugalskim, przedstawiony na międzynarodowej konferencji „Narody i stereotypy – 25 lat później”, organizowanej przez Międzynarodowe Centrum Kultury w Krakowie w dniach 4 - 6.06.2014. Początkowo głównym tematem moich badań był system czasów w języku portugalskim. Zagadnienie to stanowiło główny temat rozprawy doktorskiej przygotowanej pod kierunkiem prof. dr hab. Barbary Hlibowickiej – Węglarz. Z tematem tym wiążą się późniejsze publikacje, takie jak np. “Uwagi o użyciu portugalskich czasów *pretérito perfeito simples* i *pretérito perfeito*

composto” lub „Zastosowanie czasu przeszłego niedokonanego w języku portugalskim” (wymienione w załączniku). Jestem także autorką monografii zatytułowanej *Sistema temporal do verbo português* (Lublin 2014, Wydawnictwo Akademickie WSSP), która jest zmodyfikowaną wersją rozprawy doktorskiej, rekomendowanej do opublikowania przez recenzentów.

Po obronie doktoratu moje zainteresowania naukowe zwróciły się w innym kierunku i zdecydowałam się pogłębiać swoją wiedzę o języku portugalskim w dziedzinie leksykologii, ze szczególnym uwzględnieniem zapożyczeń w języku portugalskim, zarówno w wersji portugalskiej, jak i brazylijskiej. Zainteresowanie to jest widoczne w kolejnych artykułach, których tematyka jest powiązana z tematem rozprawy habilitacyjnej. Jednocześnie zainteresowały mnie zjawiska związane z językiem Internetu, czemu również poświęciłam kilka prac, np. „Uwagi o języku internetowym portugalskim i polskim” (“Algumas considerações sobre a linguagem da internet em português e em polaco”), „Tożsamość językowa w cyberprzestrzeni” („Identidade linguística no ciberespaço”), „Metody ekspresji w komunikacji elektronicznej w języku portugalskim i polskim” (“Métodos de expressão nas mensagens eletrónicas em português e em polaco”). Dane dotyczące tych publikacji znajdują się w załączniku. Jedna z moich ostatnich publikacji dotyczy z kolei tematyki tabu językowego, a inna porusza zagadnienia związane z historią języka portugalskiego.

Po uzyskaniu stopnia doktora uczestniczyłam w 26 konferencjach krajowych i zagranicznych, podczas których przedstawiłam referaty i prezentacje multimedialne. Dwa razy pełniłam funkcje moderatora na konferencjach zagranicznych: podczas Congresso da Associação Internacional de Lusitanistas (Kongresu Międzynarodowego Stowarzyszenia Luzytanistów), na Uniwersytecie w Faro w Portugalii, zorganizowanym w dniach 18 - 23 lipca 2011, a także na międzynarodowej konferencji *II Jornadas de Língua Portuguesa e Culturas Lusófonas da Europa Central e do Leste (II Dni Języka i Kultury Portugalskiej Europy Środkowowschodniej)*, na Uniwersytecie w Sofii *Sveti Kliment Ohridski*, która odbyła się w dniach 26 - 28 marca 2010. Byłam członkiem Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowego Kongresu „Língua Portuguesa: Universidade na Diversidade”, który odbył się w dniach 5 - 6 listopada 2015 na UMCS.

Jeśli chodzi o udział w konferencjach, poza Polską miałam też możliwość przedstawienia referatów w takich krajach jak Portugalia, USA, Makao (Chiny), Hiszpania, Bułgaria, Rumunia, Chorwacja, Czechy i Węgry. Pełna lista wszystkich konferencji,

w których uczestniczyłam, znajduje się w załączniku, chciałabym jednak wyróżnić kilka prestiżowych wydarzeń, w których miałam możliwość uczestniczyć wygłaszając referaty:

CINEO – III Congreso Internacional de Neología en las Lenguas Románicas, 22-24 października 2015, Universidad de Salamanca; (III Międzynarodowy Kongres Neologii w Językach Romańskich).

Międzynarodowy Kongres Języka Portugalskiego „Língua Portuguesa: Unidade na Diversidade”, 5 - 6 listopada 2015, UMCS, Lublin.

Konferencja międzynarodowa „Narody i stereotypy – 25 lat później”, Międzynarodowe Centrum Kultury, Kraków, 4 – 6 czerwca 2014.

II Conferência Internacional sobre o Futuro da Língua Portuguesa no Sistema Mundial, Lizbona, Portugalia, 29 – 30 października 2013 (II Międzynarodowa Konferencja o Przyszłości Języka Portugalskiego w Systemie Światowym).

SIMELP - Simpósio Mundial de Estudos de Língua Portuguesa, Universidade de Macau, Makao (Chiny), 30 sierpnia – 3 września 2011 (Światowe Sympozjum Badań nad Językiem Portugalskim).

XVI Congresso da ALFAL (Associação de Linguística e Filologia de América Latina), Alcalá de Henares, Hiszpania, 06 – 09 czerwca 2011 (XVI Kongres Stowarzyszenia Lingwistyki i Filologii Ameryki Łacińskiej).

V Kongres American Portuguese Studies Association, Uniwersytet w Minneapolis, USA, 5 – 7 października 2006 .

Workshop „Tempo, Aspecto, Aktionsart”, Universidade Nova, Lizbona, Portugalia, 6 października 2005 (Warsztaty “Czas, Aspekt, Aktionsart”), na który otrzymałam zaproszenie od organizatorów, a koszty pobytu zostały pokryte przez stronę portugalską.

Podczas mojej pracy w Instytucie Filologii Romańskiej UMCS w Lublinie prowadziłam wiele różnych zajęć dydaktycznych, zarówno na studiach magisterskich, jak i licencjackich. Prowadziłam zajęcia z Praktycznej Nauki Języka Portugalskiego, Cywilizacji Portugalii, Gramatyki opisowej (semantyka i leksykologia), Historii języka portugalskiego, prowadziłam zajęcia specjalizacyjne a także wykład monograficzny oraz seminarium licencjackie. Na UMCS, po uzyskaniu stopnia doktora, byłam promotorem 28 prac licencjackich oraz recenzentem 53 prac magisterskich (szczegółowy opis umieszczono w informacjach o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy z instytucjami w kraju i za granicą, stażach i działalności popularyzującej naukę, zał. 5). Pełnię funkcję opiekuna praktyk

zawodowych na studiach I i II stopnia, a jako pracownik naukowo – dydaktyczny uczestniczyłam w szkoleniach i kursach, by podnieść swe kwalifikacje. Były to szkolenia dydaktyczne oraz związane z nowymi technologiami, których szczegółowa lista znajduje się również w informacjach o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy z instytucjami w kraju i za granicą, stażach i działalności popularyzującej naukę, zał. 5. Są to m. in. Probationary Academic Staff Training and Professional Development, szkolenie zorganizowane przez program Tempus Jep 14 324-99 „SQUADS”, Katowice, 26 – 27 marca 2001, finansowane przez Unię Europejską (szkolenie młodej kadry nauczycieli akademickich); trójetapowe szkolenie komputerowe o zastosowaniu technologii informacyjnych w nauczaniu (e-learning) zorganizowane przez Wirtualny Kampus UMCS, 2005; uczestnictwo w szkoleniu kadry naukowo-dydaktycznej UMCS „Nowe metody kształcenia” realizowanym w ramach projektu „Nowoczesne metody i techniki kształcenia w UMCS. Wzmocnienie potencjału dydaktycznego Wydziału MFil”, zrealizowane w czerwcu i wrześniu 2009: Platforma edukacyjna Moodle, Tworzenie materiałów multimedialnych, Komputerowe systemy składu tekstów, Wprowadzenie do kształcenia na odległość, łącznie 300 godzin.

Do ważnych osiągnięć organizacyjnych mogę zaliczyć funkcje członka Rady Programowej Instytutu Filologii Romańskiej, zajmującej się pracą nad programami studiów I i II stopnia; uczestniczę w pracach dla specjalności filologia iberyjska, specjalizacja: portugalistyka, a także członka Zespołu do Spraw Jakości Kształcenia IFR UMCS; zajmuję się m.in. przygotowaniem raportów z ewaluacji. Jestem także opiekunem zawodowych praktyk studenckich dla studentów (I stopnia) i romanistyki (II stopnia, j. portugalski i język hiszpański). Wielokrotnie pełniłam też funkcję opiekuna roku.

Jako pracownik Zakładu Studiów Portugalistycznych, od 2006 roku aktywnie uczestniczę w pracach związanych z promocją języka i kultury portugalskiej w Centrum Języka Portugalskiego przy UMCS (pełna lista znajduje się w informacjach o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy z instytucjami w kraju i za granicą, stażach i działalności popularyzującej naukę, zał. 5).

W ramach programu Erasmus wyjeżdżałam 6 razy do Portugalii, a wyjazdy te służyły nie tylko do celów dydaktycznych, ale także promocji języka i kultury polskiej w Portugalii, a także promocji UMCS na portugalskich uczelniach. Trzykrotnie wyjeżdżałam na Universidade de Trás – os – Montes e Alto Douro w Vila Real (marzec 2011, marzec 2012, październik 2013), przebywałam też na stypendium programu Erasmus w Lizbonie (Escola Superior de Educação – Instituto Politécnico), Castelo Branco (Escola Superior de Educação

– Instituto Politécnico) i Faro (Universidade do Algarve). Wyjeżdżałam do Portugalii także jako stypendystka programu Erasmus w celach szkoleniowych, jako pracownik WSSP w Lublinie i jako kierownik Katedry Filologii Iberyjskiej WSSP.

Będąc studentką czwartego roku otrzymałam semestralne stypendium programu Tempus Jep International, w którym uczestniczył Instytut Filologii Romańskiej UMCS wraz z innymi uczelniami z Polski, Czech, Hiszpanii i Portugalii. Umożliwiło mi to wyjazd do Portugalii oraz studiowanie przez jeden semestr na Uniwersytecie Lizbońskim. Ukończyłam Curso Superior de Estudos Portugueses (Zaawansowany Kurs Języka Portugalskiego) ze średnią 17 punktów (na 20 możliwych). Jako pracownik filologii iberyjskiej, dwukrotnie uzyskiwałam stypendium Instytutu Camões:

1998 – Stypendium badawcze Instituto Camões (październik - listopad), pobyt w Portugalii, kwerenda biblioteczna w Bibliotece Narodowej oraz na Uniwersytecie Lizbońskim.

2000 – Stypendium badawcze Instituto Camões (luty), pobyt w Portugalii, kwerenda biblioteczna w Bibliotece Narodowej, w Centrum Językoznawstwa Biblioteki Wydziału Humanistycznego na Uniwersytecie Lizbońskim.

Jeśli chodzi o członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych, w chwili obecnej jestem członkiem Associação Internacional de Lusitanistas (Międzynarodowego Stowarzyszenia Luzytanistów) oraz CompaRes - Associação Ibero - Eslava (CompaRes – Stowarzyszenia Iberyjsko – Słowiańskiego).

Edyta Jabłonka